

Sygn. akt V CNP 49/07

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi Z.K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w C.

z dnia 16 stycznia 2007 r., sygn. akt [...]

w sprawie z wniosku Z.K.

przy uczestnictwie W.I.

o rozgraniczenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 maja 2007 r.

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Prawomocnym postanowieniem z dnia 16 stycznia 2007 r. Sąd Okręgowy w C. oddalił apelację wnioskodawcy Z.K. w sprawie o rozgraniczenie.

Wnioskodawca Z.K. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wskazanego wyżej postanowienia Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje obligatoryjne zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Wymaganie to ma charakter konstrukcyjny, w związku z czym skarga wniesiona osobiście przez stronę niebędącą sędzią, prokuratorem, notariuszem, profesorem lub doktorem habilitowanym nauk prawnych, adwokatem, radcą prawnym, radcą Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa (art. 87¹ § 2 k.p.c.) jest dotknięta tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych (art. 130 k.p.c.) i podlega odrzuceniu *a limine*. Wniesiona skarga sporządzona i wniesiona została osobiście przez wnioskodawcę, a zatem bez zachowania przymusu adwokacko-radcowskiego.

Ponadto skarga nie spełnia wszystkich wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Z przedstawionych przyczyn skarga jest niedopuszczalna. Zawiera bowiem nieusuwalne braki. W konsekwencji należało ją odrzucić (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).